

dette Punkt til afdøde Ingeniør Palle Bruuns Indberetning. Han fremhævede netop Vanskeligheden ved at faa et godt Anlæg her ved Midvaag. Jeg vil henvise interesserede, der muligvis faar fat i Sagen igen, at læse de Bemærkninger, han gør Side 44 og 45, som jeg ikke skal trætte det høje Ting med her at gengive.

Yderligere gør Palle Bruun — hvis Beretning er skrevet med ualmindelig god Forstaaelse og med de store Evner, som denne desværre saa tidligt afdøde Mand sad inde med, saa at det er en Perle af en Indberetning — til sidst i en Sammenfatning af hele Sagen den Bemærkning, at han synes, man skulde gaa skridtvis frem. Man skulde begynde med at anlægge en Fiskerihavn netop i den Egn, jeg før talte om, ved Sandø, og saa afvente Udviklingen dér. Jeg var meget tilbøjelig til at gaa den Vej og har ogsaa ført denne Plan frem i Udvalget, men der er ingen, som har villet følge mig paa dette Punkt, og jeg har intet Ændringsforslag stillet, og det er det, der gør, at jeg maa fremdrage Sagen her ved tredje Behandling. Mod det har man indvendt, at den af Palle Bruun ønskede Iagttagelse af Fiskeriets Udvikling allerede kan gøres nu, idet Motorfartøjerne har vist sig at være Fremtidens, medens de, da han i 1907 skrev sin Indberetning, ikke tilnærmelsesvis var i den Fremvækst, de nu er i. Denne Indvending har jeg fundet rigtig, og det har været en af dem, der har gjort, at jeg har bøjet mig paa dette Punkt. De særlige Færørepræsentanter, altsaa det ærede Medlem fra Færøerne her i Tinget (Effer sø) og det ærede Medlem fra Færøerne i Tinget ovenover (Fr. Petersen), som jeg ogsaa har talt med om denne Sag, har gjort gældende, at der vilde være noget mærkeligt i, at den dygtige Fiskerbefolkning, der bor i Midvaag, som har været primus motor med Hensyn til Havnesagen, netop naar Havnesagen bliver ført igennem, vilde blive forbigaaet. Det vilde have stor psykologisk Betydning, at de driftige ikke fik deres Krav imødekommet. Disse to Indvendinger har gjort, at jeg ikke har gennemført de tekniske og økonomiske Indvendinger, jeg ellers kunde have ønsket at gøre i denne Sag. De har gjort, at jeg ikke har stillet Ændringsforslag i den antydede Retning, men jeg vil ikke undlade at omtale her, at disse Tanker har været fremme, at Lovforslaget ikke er noget, man, som det er sagt, er gaaet til letsindigt, men at man virkelig har overvejet Opgaven fra alle Sider.

Jeg havde altsaa ønsket, at man havde

opstillet Sagen paa den Maade, at Skopen Havn var blevet bevilget i denne Omgang, men at man samtidig udtalte, at man imødesaa senere et Forslag om Anlægget ved Midvaag, naar man havde set Udviklingen, og det kunde jeg have ønsket saa meget desto mere, som jeg kan tænke mig den Mulighed, at Anlægget ved Skopen overhovedet ikke bliver til noget; jeg kan nemlig tænke mig Muligheden af, at den Pris, Havneanlægget vil komme til at staa i, vil blive saa meget større end Overslaget, at man vil gaa til et andet Anlæg og sige: Det ved Skopen bliver for kostbart i Forhold til det, det byder. Og dette skal jeg motivere med den Anskuelse, at der ved Planen om en Tørlægning af et Havnebassin paa meget revnet og spaltet Klippegrund kan være den Fare, at man overhovedet ikke kan tørlægge Havnebassinet, det er en Fare, som en Entreprenør maaske vil vurdere saa højt, at man ikke vil skride til dette Anlæg. Disse Tanker har jeg som sagt fremført i Udvalget, men da jeg ikke fik nogen som helst Tilslutning, og da Argumenterne fra de specielt færøske Repræsentanter som sagt forekom mig stærke, har jeg kun villet fremføre Tankerne her, fordi jeg ønskede, at det skulde være dokumenteret, at disse Tanker har været under Overvejelse.

Til Slutning skal jeg kun udtale, at de Udgifter, vi her er gaaede med til og derfor anbefaler til Velvillie ved Sagens videre Behandling i Rigsdagen, maa ses fra et lidt stort Synspunkt. De kan neppe siges at være forretningsmæssige, men de maa ses under det Synspunkt, at Færingerne er nøjsomme og dygtige, at deres Hovedvirksomhed er den farefulde paa Havet, og at Ulykkestilfældene paa Søen naar op til et uhyggeligt stort Tal. Man maa betænke, hvordan vi paa Jyllands Vestkyst har ofret Millioner for at støtte Opgaver, der sandelig heller ikke har været forretningsmæssige, og hvorledes vi i de fattige jydskede Hedeegne har støttet Baneanlæg paa Baneanlæg. Det er i Virkeligheden til disse Baneanlæg, at Trafikforholdenes Forbedring paa Færøerne svarer, og jeg finder, at man godt kan sammenligne Færøbeboerne med Hedebefolkningen i Jylland, idet de i økonomisk Henseende staar nogenlunde lige, og de Vanskeligheder overfor Naturen, som Færøbeboerne har at kæmpe med for at bjerge Erhvervet paa Havet, kan godt sidestilles med de Vanskeligheder, Naturen lægger i Vejen for Befolkningenovre paa Heden. Jeg vil derfor finde det rimeligt — og ikke mere end rimeligt — at man imødekommer denne i økonomisk